

under Paragraphen er affattet, eller i dens Ord nogensomhelst Berettigelse til at sige, at det er givet, at Underviisningen skal fortsættes udover eet Aar. Den anden Urigtighed er den, at det ærede Medlem siger, at Underviisningen ved den militaire Høiskole hidtil har været 4 Aar for Artilleri- og Ingenieureleverne, og naar den nu efter Hærloven indskrænkedes til 2 Aar, var det dog ubilligt at gaae længere ned. Denne Urigtighed har den ærede Ordfører allerede tilstrækkelig imødegaaet, og jeg skal derfor kun nævne, at det ærede Medlem alveles glemte hele den Udbannelse, som Officereerne nu faae igjennem de 3 første Classer i Officereskolen, inden de træde ind i den ældste Klasse, saa at den ældste Klasse ikke engang, efter min Mening, kan sættes lige med den ældste Klasse i den nuværende Officereskole, idet den, der gaaer ud af den næstældste Klasse af Officereskolen, vil være bedre uddannet som Officere end den, der nu gaaer ud af den yngste Klasse af den militaire Høiskole. Det var disse to Urigtigheder, som jeg troer det ærede Medlem gjorde sig skyldig i, og hvorfor jeg ikke kan tillægge hans Indvendinger mod mit Standpunkt nogen Betydning. Den ærede Ordfører siger, at han troer bestemt at kunne sige, at Udvalget ikke kan imødekomme den Hensigt, jeg har tilladt mig at gjøre til det i Anledning af Forslaget under Nr. 1, og den ærede Ordførers Betragtning er den, at det vilde være nødvendigt at have Chefen boende der, hvor Officereerne skulle caserneres. Forholdet er jo imidlertid dette, at det ikke staaer nogetsteds i nogen af de gjældende Love, at der skal caserneres Officerer. Det har hidtil ikke været Tilfældet, og det skal først ved Lov afgjøres, om de skulle caserneres eller ikke. Det er altsaa et aabent Spørgsmaal. Dernæst, selv om yngste Classes Elever af Officereskolen skulle caserneres, hvorom der jo kun er Tale, er det ikke sagt, at de skulle caserneres paa samme Sted, hvor Underviisningen gives, og netop fordi det er muligt, at vi kunne komme til ved Behandlingen af en anden Sag, som senere vil komme for, at bestemme, selv om Casertering skal stee, at den ikke skal foregaae paa det Sted, hvor Underviisningen skal gives,

kan dette Hensyn ikke her komme til at gjælde, naar man vil bestemme, hvor Chefens Fribolig skal være. Der er dernæst et andet Hensyn at tage ved at bestemme, at han skal boe paa Skolen, og det er, at tager man dette i indskrænket Forstand om den Bygning, hvor Underviisningen skal gives, kunne disse Par Ord maaskee ved en Bestemmelse af, hvor Officereskolen skal ligge og hvorledes den skal indrettes, komme til at koste os et meget betydeligt Beløb, og det er derfor, at jeg vil raade til, at vi beholde frie Hænder i saa Henseende, og at jeg meget vilde ønske, at det blev forandret. — Naar den ærede Ordfører saavel som den høitærede Krigsminister har henvist til, at det ikke var to hele Aar, hvori der var theoretisk Underviisning, skal jeg i den Henseende ganske henholde mig til, hvad det ærede Medlem (Bertelsen) udtalte, der nys satte sig. Det er i Motiverne til Udkastet til Hærloven tilstrækkeligt godtgjort, at man med 1 Aars Underviisning kun mener 8 à 9 Maaneders virkelige Underviisningstid, idet den øvrige Tid anvendes til praktiske Øvelser og Examen; dette falder fuldstændigt sammen med, hvad her er beregnet til 2 Aar, og denne Forklaring kan derfor slet ikke gjælde i dette Tilfælde. Den ærede Ordførers Bemærkninger overhovedet kan jeg ikke beklage mig over; de vare saa velvillige imod min hele Betragtning af Sagen, som jeg havde Grund til at forlange, og jeg skal kun bemærke, at han noget har misforstaaet mine Udtalelser om Underviisningsmaaden. Min Betragtning er væsentligt den, at selv om virkelig Underviisningen drives paa en friere og forstandigere Maade, er det dog maaskee tvivlsomt, om det er rigtigt at vedblive at lade en allerede videnstabeligt dannet Mand til Tænkning i det Fag, i hvilket han har faaet Fordannelsen, istedetfor at gjøre ham fri for disse Ledebaand og lade ham tænke paa egen Haand, og det er det, man vil gjøre ved at forlænge Skoletiden, hvad jeg forøvrigt betragter som meget farligt. Jeg troer ikke, der er Noget, der mere bræber Talentet, end en lang Skoletid, og jeg troer, at de fortrinligste og genialste Opfindelser, der ere skete, ere skete af Mænd, som ikke have haft en meget lang Skoletid. Med Hensyn